

St. Malm

Namn: LINDVALL, Klas Vilhelm Grad: Soldat

Postad: Bantegatan 42, Kåseriehuset Socken: Hoda

Föd: 1862 3/11 Tjänstgjort vid: I 10 reg:te 1. komp. med n:r 19.

Kom i tjänst: 1883 5/10 Erhöll avsked: 1909 18/9 Tjänstear: 25 11/12.

Tjänsten ådragen skada:

Erhöll svärdsmedalj:

Underhåll åtnjutes från: 1909 1/10 Underhållsbrevets dag: 1909 12/10.

Underhållsbelopp

enl. underhållsbrev		efter uppflyttning den 11/12 1929	
Penslen	Korprats ell. vicekorprats tillägg	Penslen	Korprats ell. vicekorprats tillägg
61		100	
		200	
		50	

Anteckningar:

Död 2/4 1941

Tibble soldattorp nummer 19, Stora Malm socken.

Framför torpet står soldaten Claes Vilhelm Lindvall och hans hustru Amanda Kristina Wirström.

Soldaten var född i Floda 3/11 1862 och hans hustru i Östra Vingåker 23/5 1862.

Torpstugan finns kvar, men ladugården är riven. (1983).

Uppgifter enl. Husförhörslängden:

Soldat: Claes Vilhelm Lindvall

Född: 3/11 1862 i Björkvik

Död: 21/4 1941

Infl. från Floda 1883

Utfl. Floda, torpet "Klämman" omkring 1920.

Hustru: Amanda Christina Wirström

Född: 23/5 1862 i Östra Wingåker

Död: 1931

Infl. 1877

Utfl. till Floda omkring 1920.

Vigda: 15/3 1885

Barn: Gerda Kristina född 29/10 1884 i Malm.

Alma Viktoria	"	12/10	1886	"	
Anna Theresia	"	15/7	1890	"	död 1894
Elsa Amanda	"	11/6	1894	"	
Axel Wilhelm	"	8/9	1897	"	

Not:

Uppgifter enl. GM-rulla: Antagen: 5/10 1883 Avsked: 18/9 1909

GM. 1883: Den avskedade soldaten Lars Johan Larsson Stolt ersatt med soldaten Claes Wilhelm Lindvall, född i Floda 3/11 1862. (skall vara Björkvik)
Se underhållskort och brev.

Det uppges i en del handlingar att Lindvall skulle vara född i Floda men detta är felaktigt. Han är född i Björkvik den 3/11 1862 på Östra Åa soldattorp nr. 140, benämnd "Tittstugan", där fadern, Adolph Ludvig Qvick var soldat, antagen 29/9 1848. Moderns namn var Ulrika Eleonora Gunn (antagligen soldat dotter) från V. Wingåker. Inflyttad till Björkvik och soldattorpet 1849, hon gifte sig troligen samma år med Qvick.

År 1865 var tre barn skrivna på torpet; dottern Johanna Charlotta född 3/2 1850, samt de bägge sönerna Carl-Gustaf Adolph född 10/4 1853 och Claes Wilhelm född 3/11 1862.

Soldattorpet låg ca. 1200 m. S. vägskälet Glindran, öster om vägen mot Virå. När Qvick år 1879, på grund av sjuklighet fick avsked med underhåll samt noteringen att han "tjänt utmärkt väl" flyttade han och hustrun till torpet "Yrtan el. Yrtatorpet" norr om Yxta sjön invid Åndebolsvägen. Claes Wilhelm flyttade samma år till Stenstorp i Björkvik där han arbetade som dräng. Den 28/10 1880 utflyttar han till Floda socken. Vad han sysslar med där har jag inte kunnat utröna, men säkerligen hade han drängplatser även i denna socken. Här stannar han till 1883 då han flyttar till St. Malm, där han samma år, den 5/10, antages till soldat på Tibble rote nr. 19.

Lindvall (namnet erhöill han i samband med att han blev soldat) var nu 21 år gammal, och som soldat med torp och jord var det dags för honom att gifta sig. En tillkommande hustru fann han i pigan Amanda Kristina Wirström (möjlig soldatdotter) född i Östra Vingåker 1862. Hon hade vistads i St. Malm sedan 1877. De vigdes den 15/3 1885, men ca. fyra månader dessförinnan hade deras första barn kommit till världen, dottern Gerda Kristina. Ytterligare fyra barn skulle det bli, tre flickor och en pojke.

Så började han då sin soldat och torparbana med de goda förväntningar som, en stuga och en jordbit att bruka förmodas kan ge en ung man och hans hustru. Men hårt arbete var det ingen brist på. Vid sidan av sin tjänst och brukandet av torpet, arbetade han i skogen, och på lediga stunder band han ryssjor vilka fiskade så bra att han inte hade någon svårighet med avsättningen. Till foder åt kreaturen slog han fräken i östra ändan av Ramsjön, vadande i vatten till midjan. Fodret släpades i land och lades upp på stranden till torkning varefter det togs hem till torpet.

Enligt soldatens yngsta barn, sonen Axel Lindvall i Katrineholm, var Claes Wilhelm en snäll, gladlynt, pratsam och händig man. Han kunde bl.a. sticka strumpor bättre än sina döttrar. Han kunde också stoppa strumpor, när så behövdes, på ett så konstfullt sätt att det såg ut som om hålen stickats igen. Med hjälp av en s.k. ramsa kunde han på fingrarna och dess olika leder, på några ögonblick, räkna fram på vilket datum en viss namnsdag inföll. Om något gick på tok eller ett svårt beslut fattas, föll hans fars förmaningar honom i tankarna, och hans stående uttryck i sådana situationer var: "Ja unrar va Qvicken skulle säga om dä."

Såsom de flesta soldater var även Lindvall i bland missbelåten med sina rotebönder, åtminstone med deras drängar. I soldatkontrakten fanns en bestämmelse så lydande: "Då soldaten är kommenderad skall torpet skötas genom rotens försorg, utan kostnad för soldaten." En höst då Lindvall var i tjänst begärde hustrun att roten skulle ombesörja potatisupptagningen på soldattorpet innan jorden frös till. De sände två drängar att utföra arbetet. Dessa fuskade med upptagningen i så hög grad att Lindvall, när han kom hem, märkte att kvantiteten upptagen potatis inte motsvarade hans beräkningar. Efter som det milda vädret åter tinat upp jorden satte han igång med att gräva om landet, och fann då i fårorna en mängd potatis som inte mycket understeg den mängd som drängarna tagit upp.

På tomten vid soldattorp nr. 19 finns två stugor. I den norra av de två bodde Lindvall, och i den södra en pensionerad skogvaktare vid namn Lundkvist. Vilken av dessa stugor som var det egentliga soldattorpet vet jag inte med säkerhet, men av grunden att döma verkar den norra stugan äldst. Omkring 1916, när Lindvall flyttat, byggdes denna stuga om, och försågs med brutet tak vilket gav utrymme till ett rum på övre planet. Dessutom flyttades ingången till den nordvästra gaveln. (Se skiss över nr. 19)

Den 18 sept. 1909 erhöill Lindvall avsked, efter 26 års tjänst, och i en ålder av 47 år. Han erhöill ett årligt underhåll från Vadstena Krigsmannuskassa i 3-dje klass med 36:-kr. Underhållet ökade dock så att 1923 hade han 100:- kr. om året, för att år 1930 öka till 350:-kr. per år. Om jag nu fattat hans pensionskort rätt. På kortet står angivet att hans bostad var Bondegatan 42, men Lindvall bodde aldrig där. Det förhöll sig så, att i detta hus inrymdes Tekla Söderströms Speceriaffär där Lindvall var stamkund och gjorde sina mesta inköp när han var i staden. Han fann då för gått att adressera utbetalningsavin till denna affär.

Efter avskedet bodde Lindvall en tid på torpet Sägmon vid sjön St. Jälken, i den större av de två stugor som fanns där. Därefter flyttade han till Klämman ett torp under Eriksbergsgodset, beläget i Floda socken ca. 500 m. V. Björnåsen utefter den gamla vägen till Valla. Torpets rätta namn är egentligen "Björnåsstugan".

Lindvall var en god cyklist, han hade bl.a. gjort en långfärd till Dalarna. Men det var några år sen dess. Numera nöjde han sig med turer runt i bygden och in till Katrineholm samt den milslånga färden till Betania försam-

långens nybyggda kapell vid Karinboda i St. Malm. Den vägen cyklade han så gott som varje söndag under sommarhalvåret. Året 1926 hyrde församlingen en lokal i Katrineholm, den s.k. Vestmans salong vid Gersnäs-gatan. Där-med mer än halverades vägen för Lindvall när han skulle på bönemöte.

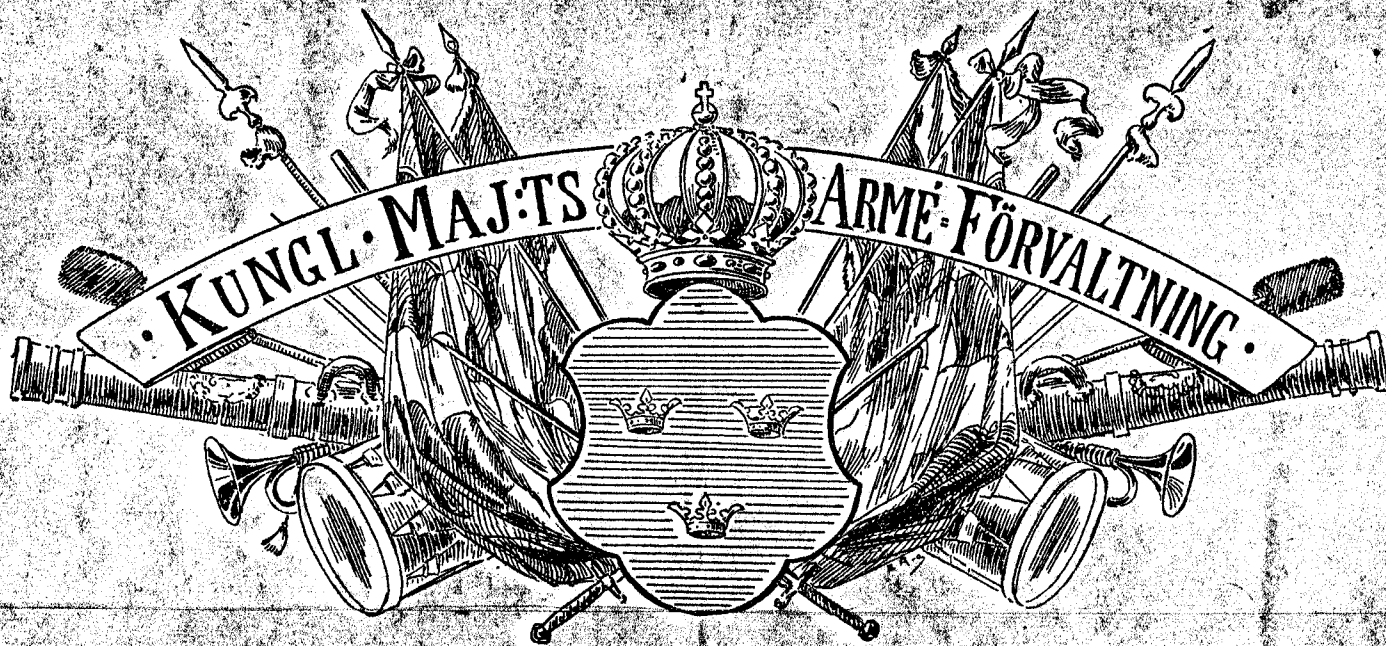
Ja, Lindvall blev pingstvän, och gav trots sin fattigdom sin skärv till församlingen. Han trodde på den yttersta domen, och att tiden var nära. Han trodde också på att hans namn var skrivet i livets bok, och att han därför skulle undgå att bli kastad i den brinnande sjön, utan få fara till himlen i tidens fullbordan. Detta förkunnade han för var och en som ville höra på. Men folk i allmänhet tyckte att han blivit tjatig i sin förkunnelse, och började driva med honom. Historier började cirkulera i bygden om hans överdrivna religiositet. En historia skall jag här återge. - En dag var det en dräng som sökte honom i något ärende. Men drängen fann stugan tom, ej heller kunde han finna Lindvall i den närmaste omgivningen. Det ända spår han såg av honom var hans stövlar som stod i potatislandet. Nåväl, drängen fick gå med oförrättat ärende, men till alla han träffade uttalade han den misstanken: "Att nu har nog Lindvall farit till himlen. Där äro hans stövlar kvar i potatislandet."

År 1931 avled Lindvalls hustru, Amanda Christina, och han levde ensam kvar på "Klämman". Det var nog en ganska besvärlig tid för honom. I början på året 1941 blev han plötsligt sjuk. Antagligen var det en hjärnblödning som gjorde honom oförmögen att taga vara på sig själv. Hur länge han låg ensam i stugan vet jag inte, men enligt uppgift var det pingstförsamlingen som saknade honom på sina möten och slog larm. Lindvall togs om hand och fördes till Flens läsårett där han avled den 21/4 1941 i sitt 79:de levnadsår.

Katrineholm i mars 1984
K. Hult

Uppgiftslämnare: Axel Lindvall, pensionär, Katrineholm.
Einar Bergkvist, Katrineholm, f.d. arrend. på nr. 19
eller Solhem som torpet nu kallas.

Övriga källor: Husförhörslängder från St. Malm och Björkvik.
GM rullor, Södermanlands regemente, 1883.
Fanj. Evert Wahlberg, Strängnäs, Datablad.

försäkrar härigenom afskedade soldaten vid Kungl. Södermanlands regemente
1. 8. 19
K L A S V I L H E L M L I N D V A L L,

hvilken är 46 $\frac{11}{12}$ år gammal och tjänt 25 $\frac{11}{12}$ år intill den 18. september 1909

om underhåll från Vadstena Krigsmanshuskassa

i tredje (3.) klassen, att utgå från ingången af oktober månad 1909

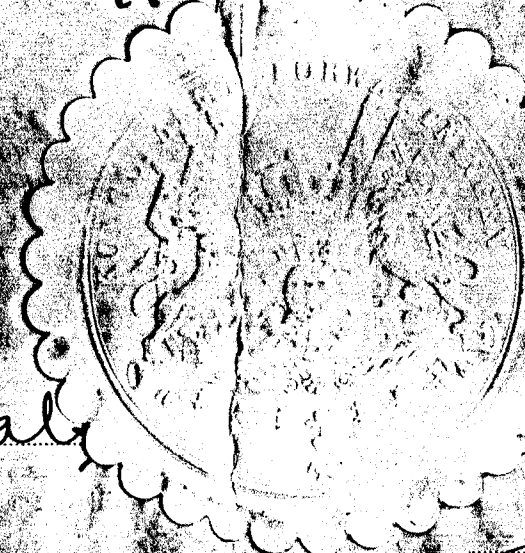
med årligen trettiosex (36) kronor.

Underhållet utbetalas af Kassaförvaltningen vid Kungl. Södermanlands regemente

uppå de tider och med iakttagande af de anvisningar, som å omstående sida finnas meddelade

Stockholm den 12. oktober 1909.

M. Lindvall

A. A. A.

J. L. G. G.

Bref på årligt underhåll från Vadstena Krigsmanshuskassa för afskedade soldaten Klas Vilhelm Lindvall